

2022 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

ΙΣΤΟΡΙΑ

Γ' Γενικού Λυκείου
Ανθρωπιστικών Σπουδών

Μ. Δευτέρα 18 Απριλίου 2022 | Διάρκεια Εξέτασης: 3 ώρες

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α1

α) Σελ. 26:

Σερπιέρι – Ρου: Γαλλο-ιταλική εταιρεία η οποία το 1866 άρχισε στο Λαύριο εργασίες με στόχο την εξαγωγή μεταλλεύματος αργύρου και μολύβδου όχι μόνο από τα υπόγεια κοιτάσματα αλλά και από τις «σκωρίες», τα υλικά που είχαν συσσωρευτεί εκεί στη διάρκεια των αιώνων εκμετάλλευσης των ορυχείων κατά την αρχαιότητα. Η τεχνολογία της εποχής επέτρεπε την απόσπαση μεταλλεύματος από αυτά τα κατάλοιπα. Η εξόρυξη αργύρου και μολύβδου γνώρισε σημαντική άνθηση και πρόσθεσε στις ελληνικές εξαγωγές προϊόντα αξίας πολλών εκατομμυρίων δραχμών.

β) Σελ. 153, 156:

Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων (ΕΑΠ): Η ελληνική κυβέρνηση, μπροστά στο τεράστιο έργο της περίθαλψης και αποκατάστασης των προσφύγων που έπρεπε να αναλάβει, ζήτησε τη βοήθεια της Κοινωνίας των Εθνών (ΚΤΕ). Με πρωτοβουλία της ΚΤΕ, το Σεπτέμβριο του 1923 ιδρύθηκε ένας αυτόνομος οργανισμός με πλήρη νομική υπόσταση, η Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων (ΕΑΠ), με έδρα την Αθήνα. Βασική αποστολή

2022 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

της ήταν να εξασφαλίσει στους πρόσφυγες παραγωγική απασχόληση και οριστική στέγαση. Η ΕΑΠ λειτούργησε μέχρι το τέλος του 1930. Με ειδική σύμβαση μεταβίβασε στο Ελληνικό Δημόσιο την περιουσία της, καθώς και τις υποχρεώσεις που είχε αναλάβει απέναντι στους πρόσφυγες.

γ) **Σελ. 210:**

Ηνωμένη Αντιπολιτεύσις: Μετά την απόλυση του Ελευθερίου Βενιζέλου από το αξίωμα του Υπουργού Δικαιοσύνης (18 Μαρτίου 1901) και την πολιτική αδιαλλαξία που ακολούθησε ο πρίγκιπας Γεώργιος τα πολιτικά πράγματα στην Κρήτη οδηγήθηκαν σε πλήρες αδιέξοδο και όλες οι προσπάθειες συνδιαλλαγής των αντίπαλων πολιτικών μερίδων ναυάγησαν. Γύρω από τον Βενιζέλο συνασπίστηκαν όσοι ήταν δυσαρεστημένοι από την αυταρχική πολιτική του Πρίγκιπα και σχηματίστηκε μια ισχυρότατη «Ηνωμένη Αντιπολίτευσις». Εμπιστοί συνεργάτες του Βενιζέλου ήταν ο Κ. Φούμης και ο Κ. Μάνος. Οι τρεις αυτοί αποτέλεσαν μια τριανδρία, που δεν δίστασε να προχωρήσει σε δυναμική αναμέτρηση με τον Πρίγκιπα.

ΘΕΜΑ Α2

- α) Λάθος
- β) Λάθος
- γ) Σωστό
- δ) Σωστό
- ε) Λάθος

2022 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

ΘΕΜΑ Β1

Σελ. 51 - 52:

Η άφιξη των προσφύγων, πέρα από το γεγονός ότι αποτέλεσε μία πρωτοφανή ανθρώπινη τραγωδία, λειτούργησε ως καταλύτης στη δυναμική της ελληνικής κοινωνίας. Οι χρόνιες ανεπάρκειες της ελληνικής διοίκησης έπρεπε, για παράδειγμα, να ξεπεραστούν ταχύτατα, για να αποφευχθεί μια ολική καταστροφή. Ήδη, το 1923 και το 1924, οι θάνατοι από τις αρρώστιες – μάλιστα της εποχής, τη φυματίωση και την ελονοσία, πολλαπλασιάστηκαν, κάνοντας αναγκαίες και επείγουσες τις αποτελεσματικές παρεμβάσεις. Η πολιτική αστάθεια, τα μίσια του διχασμού, η ανακήρυξη της δημοκρατίας, οι επεμβάσεις του στρατού και οι απόπειρες πραξικοπημάτων συσκοτίζουν το ζήτημα της αποτελεσματικότητας του κράτους και της διοίκησης. Στην πραγματικότητα, η αντίδραση του κρατικού μηχανισμού ήταν μάλλον επαρκής σε σχέση με το μέγεθος του προβλήματος. Αξιοποίησε με τον καλύτερο τρόπο το μόνο κεφάλαιο που ουσιαστικά διέθετε: τις μουσουλμανικές περιουσίες που υπολογίζονταν σε πέντε ως δέκα δισεκατομμύρια δραχμές. Ταυτόχρονα, η εξωτερική βοήθεια λειτούργησε συμπληρωματικά με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο.

ΘΕΜΑ Β2

α) Σελ. 213 - 214:

(Στο μεταξύ) η επανάσταση του **Θερίσου** είχε αποκτήσει ισχυρά ερείσματα σε όλη την Κρήτη. Οργανώθηκε «Προσωρινή Κυβέρνηση της Κρήτης» στο Θερίσο, με πρόεδρο τον Ελ. Βενιζέλο και υπουργούς τους Κ. Φούμη και Κ. Μάνο. Η κυβέρνηση προέβη στην έκδοση γραμματίων για εσωτερικό πατριωτικό δάνειο 100.000 δραχμών, οργάνωσε υπηρεσίες οικονομικών, συγκοινωνιών και διοίκησης, τύπωσε γραμματόσημα και εξέδιδε την

2022 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

εφημερίδα, «Το Θέρισο». Η χωροφυλακή, που υποστήριζε τον Πρίγκιπα, δεν ήταν σε θέση να ελέγχει τα πράγματα, καθώς μάλιστα πολλοί χωροφύλακες αυτομόλησαν προς τους επαναστάτες.

β) Σελ. 218:

Παρά τις έντονες διαμαρτυρίες της Τουρκίας, οι Μεγάλες Δυνάμεις δεν αντέδρασαν δυναμικά και φάνηκαν να αποδέχονται σιωπηρά τις νέες εξελίξεις **μετά την έκδοση από την Κρητική κυβέρνηση του πρώτου ενωτικού Ψηφίσματος (24 Σεπτεμβρίου 1908)**. Δεν προχώρησαν όμως σε καμιά επίσημη αναίρεση του πολιτικού καθεστώτος, όπως το είχαν υπογράψει το 1898. Όταν όμως υψώθηκε στο φρούριο του Φιρκά η ελληνική σημαία, οι Μ. Δυνάμεις απαίτησαν αμέσως την υποστολή της. Η Κυβέρνηση της Κρήτης δεν υπάκουσε και παραιτήθηκε. Και καθώς δεν βρέθηκε Κρητικός να υποστείλει την ελληνική σημαία, οι Μ. Δυνάμεις αποβίβασαν στρατιωτικό άγημα, το οποίο απέκοψε τον ιστό της.

Προαιρετικά: Το πολιτικό κενό στη διακυβέρνηση της Κρήτης μετά την παραίτηση της Προσωρινής Κυβέρνησης καλύφθηκε με προσωρινά κυβερνητικά σχήματα, έως τις εκλογές του Μαρτίου 1910.

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Γ

Θα πρέπει να αξιοποιηθούν τα ακόλουθα σημεία του σχολικού βιβλίου:

σελ. 248: «Η οικονομική άνθηση του ελληνισμού ... ελεύθερο και δημοκρατικό πολίτευμα.».

Επιλογικά, από την ίδια σελίδα: «Ο 20ός αιώνας ... πνευματικό τομέα».

Ενδεικτική απάντηση:

Η οικονομική άνθηση του ελληνισμού στην ευρύτερη περιοχή του Εύξεινου Πόντου είχε ως αποτέλεσμα την πνευματική και καλλιτεχνική αναγέννηση. Οι εκπρόσωποι του επιχειρηματικού κόσμου πρόσφεραν γενναιόδωρα ένα σεβαστό ποσό από τα κέρδη τους υπέρ των θρησκευτικών, εκπαιδευτικών και φιλανθρωπικών ιδρυμάτων και αξιόλογοι επιστήμονες στέλνονταν για ειδίκευση σε διάφορα πανεπιστήμια της Ευρώπης, για να μεταφέρουν στην πατρίδα τους τις νέες επιστημονικές μεθόδους διδασκαλίας. **Επιβεβαιώνοντας τις παραπάνω ιστορικές πληροφορίες, ο Βλάσης Αγτζίδης αναφέρει στο ιστορικό του έργο «Έλληνες του Πόντου» (δευτερογενής και έμμεση ιστορική πηγή) ότι το 1778 το «Φροντιστήριο» της Τραπεζούντας αναδιοργανώθηκε με την οικονομική ενίσχυση μεγάλων οικογενειών της πόλης, ενώ το 1840 οργανώθηκε ακόμη καλύτερα.**

Το Φροντιστήριο της Τραπεζούντας, που είχε ιδρύσει το 1682 ο μεγάλος Τραπεζούντιος δάσκαλος του Γένους Σεβαστός Κυμινήτης και λειτούργησε παρά τις αντιξοότητες μέχρι το 1922, έπαιξε σημαντικό ρόλο στην πνευματική και ηθική ανάπλαση των Ελληνοποντίων και στην ανάπτυξη της εθνικής τους συνείδησης. **Το «Φροντιστήριο» εξελίχθηκε σε εκπαιδευτικό ίδρυμα υψηλού επιπέδου λειτουργώντας χωρίς διακοπή από τα τέλη του 17ου και σε όλη τη διάρκεια του 18ου αιώνα. Οι διδάσκοντες σε αυτό ήταν παλιοί απόφοιτοί του και ορισμένοι στέλνονταν για ανώτερες σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και, σπανιότερα, στη Γερμανία, όπως αναφέρει το κείμενο από την «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους» (δευτερογενής και έμμεση ιστορική πηγή). Οι επαφές με την Αθήνα είχαν μεγάλη σημασία, καθώς από εκεί προερχόταν ένα μεγάλο μέρος των δασκάλων που εργάστηκαν στον Πόντο. Μάλιστα ο Πόντος υπήρξε πρωτοπόρος συγκριτικά με την Αθήνα στις παιδαγωγικές θεωρίες τις οποίες κομίζει από τη Γερμανία το 1852 ο απόφοιτος του φροντιστηρίου Κ. Ξανθόπουλος. Η λειτουργία του υπήρξε, κατά τον Σ. Χατζησαββίδη, ορόσημο**

2022 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

επαναπροσέγγισης των Ελλήνων της περιοχής με την ελληνική παράδοση, όπως αναφέρει στο έργο του «Ο Πόντος των Ελλήνων» (δευτερογενής και έμμεση ιστορική πηγή).

Στις αρχές του 20ού αιώνα δεν υπήρχε ποντιακό χωριό χωρίς δικό του σχολείο και δίκη του εκκλησία. Σύμφωνα με τη στατιστική του Παναρέτου, το 1913 στις επαρχίες των έξι μητροπόλεων του Πόντου κατοικούσαν 697.000 Έλληνες, ενώ το ίδιο διάστημα, σύμφωνα με τον Γ. Λαμψίδη, λειτουργούσαν 1.890 εκκλησίες, 22 μοναστήρια, 1.647 παρεκκλήσια και 1.401 σχολεία με 85.890 μαθητές. Η εκκλησία διαδραμάτισε κεντρικό εκπαιδευτικό και μορφωτικό ρόλο στις περιοχές του παρευξείνιου Ελληνισμού. Ο Σ. Χατζησαββίδης υποστηρίζει ότι μέχρι τα μέσα του 19ου αιώνα η εκπαίδευση υπαγόταν στην απόλυτη δικαιοδοσία της εκκλησίας με αποτέλεσμα, παρά τις όποιες δυτικές επιρροές, η παιδεία να παραμένει πιστή στη βυζαντινή παράδοση και σκέψη. Επιπλέον, στην «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους» γίνεται αναφορά στις πρωτοβουλίες εκκλησιαστικών παραγόντων για την ενίσχυση της εκπαιδευτικής δραστηριότητας. Οι μητροπολίτες Τραπεζούντας με τη συνδρομή τού μετέπειτα Φιλεκπαιδευτικού Συλλόγου «Ξενοφών» και με τη συνεργασία των προυχόντων της κοινότητας ίδρυσαν νέα σχολεία ή και βελτίωσαν τη λειτουργία παλαιών με εράνους, εισφορές και δωρεές. Ο ίδιος ο μητροπολίτης Τραπεζούντας Κωνσταντίνος πρόσφερε μεγάλα ποσά από την ιδιωτική του περιουσία για τους σκοπούς αυτούς.

Το ελληνικό τυπογραφείο, το οποίο εγκαταστάθηκε το 1880 στην Τραπεζούντα, συνέβαλε αποφασιστικά στην ανάπτυξη της εθνικής συνείδησης και την προετοιμασία ενός αγωνιστικού κλίματος για την αντικατάσταση του οθωμανικού καθεστώτος από ένα ελεύθερο και δημοκρατικό πολίτευμα. Όπως επισημαίνει ο Βλάσης Αγτζίδης, η ιδεολογία της Μεγάλης Ιδέας που ταύτιζε τα όρια του ελληνικού κράτους με τα όρια των περιοχών παρουσίας και δράσης των Ελλήνων εύρισκε μεγάλη λαϊκή αποδοχή.

2022 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

Ο 20ός αιώνας βρήκε τον ελληνισμό του Πόντου να έχει θεαματικό προβάδισμα συγκριτικά με τις άλλες εθνότητες της ευρύτερης περιοχής στον οικονομικό και τον πνευματικό τομέα. Εμπορική και πνευματική ανάπτυξη αποτελούν, τελικά, έννοιες με διαλεκτική σχέση, καθώς στην περίπτωση των πόλεων του Πόντου η τελευταία υπήρξε απόρροια της πρώτης.

ΘΕΜΑ Δ

- α) Θα πρέπει να αξιοποιηθούν τα ακόλουθα σημεία του σχολικού βιβλίου:
Σελ. 131 - 132: «Οι προσπάθειες αποκατάστασης ... μετά την επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου 1843.»

Ενδεικτική απάντηση:

Οι προσπάθειες αποκατάστασης του προσφυγικού στοιχείου κατά τα πρώτα χρόνια της οθωνικής περιόδου προκάλεσαν αντιδράσεις. Η παρουσία μορφωμένων προσφύγων σε δημόσιες θέσεις και η διάκρισή τους στην πολιτική ζωή προκάλεσαν μεγάλη δυσφορία στους άλλους Έλληνες. Κατηγορούσαν τους ομογενείς πρόσφυγες γενικά, επειδή διαπίστωναν ότι, ενώ αυτοί είχαν αγωνιστεί για να απελευθερώσουν τη χώρα, παραγκωνίζονταν τώρα από τους νεοφερμένους. Η Έλλη Σκοπετέα στο ιστορικό της έργο «Το “Πρότυπο Βασίλειο” και η Μεγάλη Ιδέα» (δευτερογενής και έμμεση ιστορική πηγή) επισημαίνει ως κύριο άξονα της διαμάχης την Επανάσταση του 1821, η οποία ήταν για τους ετερόχθονες επανάσταση όλων των Ελλήνων. Από την άλλη πλευρά οι αυτόχθονες υποστηρίζουν ότι την επανάσταση έκαναν οι Έλληνες κάτοικοι του ελλαδικού χώρου, στον οποίο εξάλλου εκτυλίχθηκαν τα πολεμικά γεγονότα. Επομένως, οι τελευταίοι, παρεκκλίνοντας από την

2022 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

ενωτική συνθηματολογία του πολέμου, αξιώνουν να προσποριστούν αυτοί και μόνον αυτοί τα οφέλη της ανάληψης δημόσιων αξιωμάτων.

Η στάση αυτή υποδήλωνε την ύπαρξη ενός βαθύτερου ανταγωνισμού, τον οποίο προκαλούσε η συνύπαρξη του ντόπιου ελληνικού στοιχείου (αυτόχθονες) και του προσφυγικού, αλλά ομογενούς (ετερόχθονες). Το θέμα των σχέσεων αυτοχθόνων και ετεροχθόνων, που δίχασε την κοινή γνώμη, παρουσιάστηκε στο πολιτικό πεδίο ως διαμάχη στις θυελλώδεις συζητήσεις της Εθνοσυνέλευσης που συνήλθε μετά την επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου 1843.

β) Θα πρέπει να αξιοποιηθούν τα ακόλουθα σημεία του σχολικού βιβλίου:

Σελ. 132 – 133: «Η κύρια κρίση ξέσπασε ... διακρίσεις μεταξύ Ελλήνων.» **και** «Στην τρίτη φάση της αντιδικίας ... (άποψη των αυτοχθονιστών).»

Ενδεικτική απάντηση:

Η κύρια κρίση ξέσπασε τον Ιανουάριο του 1844 με την έναρξη της συζήτησης για το δημόσιο δίκαιο των Ελλήνων και ειδικά για το άρθρο που καθόριζε τις προϋποθέσεις για την απόκτηση της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη. Αφορμή ήταν πρόταση που υποβλήθηκε στην Εθνοσυνέλευση και η οποία ζητούσε την απομάκρυνση από δημόσιες θέσεις όλων αυτών που είχαν εγκατασταθεί στην Ελλάδα μετά την Επανάσταση, περιορίζοντας τις θέσεις απασχόλησης για τους αγωνιστές και τις οικογένειές τους. **Ενδεικτική του κλίματος που επικράτησε στην Εθνοσυνέλευση έναντι των ετεροχθόνων είναι η αναφορά του στρατηγού Μακρυγιάννη σε όσους ετερόχθονες κατείχαν δημόσιες θέσεις την περίοδο της συνταγματικής μοναρχίας. Διαχωρίζοντας την «κοινή ημών πατρίδα» από τα «πράγματα», αναφέρει ότι οι ετερόχθονες, σεβόμενοι τους «Έλληνες του Αγώνος», θα πρέπει να «τραβήξουν όμως χέρι από τα πράγματα της πατρίδος» και να παραχωρήσουν στους αυτόχθονες τις δημόσιες**

2022 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

θέσεις και τα αξιώματα που «τόσα χρόνια» έχουν καταλάβει προνόμια που δικαιούνται οι αυτόχθονες - «Έλληνες αγωνιστές» για την συνεισφορά τους στον επαναστατικό πόλεμο. Στη συζήτηση που ακολούθησε, άλλοι πληρεξούσιοι απαίτησαν συνταγματική απαγόρευση της κατάληψης δημόσιων θέσεων από τους ετερόχθονες (συνεπώς και την απόλυση όσων ήδη κατείχαν δημόσιες θέσεις), ενώ άλλοι εναντιώθηκαν με οργή σε κάθε συνταγματική ρύθμιση που θα καθιέρωνε διακρίσεις μεταξύ Ελλήνων. Είναι χαρακτηριστικό ως προς την κατεύθυνση αυτή το αίτημα που απευθύνει ο στρατηγός Μακρυγιάννης ζητώντας επιτακτικά «να παύσουν από κάθε πράγμα» οι ετερόχθονες, χαρακτηρίζοντας την παρουσία τους «τυραννία δόλου και απάτης», την οποία ταυτίζει με την τυραννία του Σουλτάνου.

Στην τρίτη φάση της αντιδικίας αυτοχθόνων- ετεροχθόνων το ενδιαφέρον επικεντρώθηκε στο θέμα των όρων εκλογής των βουλευτών. Το πρόβλημα εστιαζόταν στο αν θα έπρεπε να συνεχιστεί η ιδιαίτερη εκπροσώπηση των εγκατεστημένων στην Ελλάδα ομογενών ως ξεχωριστών ομάδων (άποψη των ετεροχθονιστών), ή θα έπρεπε να ενσωματωθούν αυτοί εκλογικά στις επαρχίες που ζούσαν, τερματίζοντας ένα διαχωρισμό του παρελθόντος που δεν είχε νόημα (άποψη των αυτοχθονιστών).

γ) Θα πρέπει να αξιοποιηθούν τα ακόλουθα σημεία του σχολικού βιβλίου:

Σελ. 132 - 133: «Υελικά, το πρόβλημα δεν λύθηκε ... μέχρι το 1829.» **και** «Η ρύθμιση που επικράτησε ... να αποδεχθούν αυτές τις ρυθμίσεις.»

Ενδεικτική απάντηση:

Υελικά, το πρόβλημα *του καθορισμού των προσόντων του Έλληνα πολίτη και της στελέχωσης του δημοσίου* δεν λύθηκε με συνταγματική ρύθμιση, αποφασίστηκε όμως να υπάρξει στο μέλλον σχετική νομοθετική πράξη. Το σχετικό απόσπασμα από την «Ιστορία του Ελληνικού

2022 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

Έθνους» (δευτερογενής και έμμεση ιστορική πηγή) κάνει λόγο για συμβιβαστική λύση ανάμεσα στους μετριοπαθείς και τους ακραίους φιλελεύθερους. Υποστηρίζεται ότι ο Μαυροκορδάτος πέτυχε να μην ενταχθεί ο προσδιορισμός της ελληνικής ιθαγένειας στο σύνταγμα αλλά στα «ψηφίσματα» που αποτελούσαν ειδική κατηγορία νόμων. Επιπλέον, παρά το γεγονός ότι οι αυτόχθονες είχαν κατορθώσει να περιορίσουν τον ορισμό της ελληνικής ιθαγένειας, ο Μαυροκορδάτος, σε συνεργασία με τον Κωλέττη, μέσω μιας σειράς επεξηγήσεων, πέτυχαν τελικά τη διεύρυνσή του. Το θέμα της στελέχωσης του δημοσίου - τα προσόντα δηλαδή του δημοσίου υπάλληλου - ρυθμίστηκε με το Β΄ ψήφισμα, που όριζε ότι δημόσιοι υπάλληλοι μπορεί να είναι: α) οι αυτόχθονες της ελληνικής επικράτειας και όσοι αγωνίσθηκαν σε αυτή μέχρι το τέλος του 1827 ή ήρθαν και εγκαταστάθηκαν κατά την ίδια περίοδο, β) όσοι αποδεδειγμένα συμμετείχαν σε πολεμικά γεγονότα της Επανάστασης μέχρι το 1829. Από την πρώτη ρύθμιση εξαιρούνταν όσοι υπηρετούσαν στο στρατό, στο ναυτικό, στην προξενική υπηρεσία και στην εκπαίδευση ενώ από εκείνους που είχαν εγκατασταθεί στην Ελλάδα μετά το 1827 μπορούσαν να διορισθούν σε δημόσια υπηρεσία μετά από δύο χρόνια όσοι είχαν εγκατασταθεί ανάμεσα στα 1827 - 1833, μετά τρία χρόνια όσοι είχαν εγκατασταθεί ανάμεσα στα 1833 - 1837 και μετά τέσσερα χρόνια όσοι είχαν εγκατασταθεί ανάμεσα στα 1837 - 1843.

Στο θέμα των όρων εκλογής των βουλευτών η ρύθμιση που επικράτησε ήταν και εδώ συμβιβαστική, επιτρέποντας στους πρόσφυγες/ετερόχθονες το δικαίωμα ιδιαίτερης αντιπροσώπευσης στη Βουλή, εφόσον είχαν στο μεταξύ ιδρύσει χωριστό συνοικισμό με επαρκή πληθυσμό. Στο σχετικό ψήφισμα της Εθνοσυνέλευσης της 3ης Σεπτεμβρίου (πρωτογενής και άμεση ιστορική πηγή) αναφέρεται ότι το δικαίωμα «ιδιαιτέρου Αντιπροσώπου» παρέχεται σε όσους «μεταναστεύσαντες» δημιουργήσουν συνοικισμό αποτελώντας

2022 | Απρίλιος | Φάση 3 | Διαγωνίσματα Επανάληψης

χωριστό δήμο, πόλη ή επαρχία. Ο συνοικισμός αυτός θα πρέπει να έχει πληθυσμό ίσο με το μισό του ελάχιστου ποσοστού εκλογής του βουλευτή της συγκεκριμένης περιφέρειας, όπως αυτό ορίζεται από τον εκλογικό νόμο.

Την περίοδο των συζητήσεων στην Εθνοσυνέλευση, και από τις δύο πλευρές εκδηλώθηκαν έντονες λαϊκές αντιδράσεις, μερικές από τις οποίες κατέληξαν σε έκτροπα. Τελικά, οι ομογενείς/ετερόχθονες στο σύνολό τους, μετά την ψήφιση των μέτρων που τους απέκλειαν για μια περίοδο από το δημόσιο και περιόριζαν τη χωριστή αντιπροσώπευσή τους, υποχρεώθηκαν να αποδεχθούν αυτές τις ρυθμίσεις.

ΕΙΝΑΣΤΕ ΜΕΣΑ